

I ara... què en queda de Nadal ?

Altres cop Nadal. Ens agrada l'ambient verd de galcerà i de molsa. Ens agrada pensar amb la neu, la campana, les cançons arraconades durant l'any. Ens agrada, sentint-ho en un temps passat, el poble nevad dels Alps on el cor de la gent va crear el «Santa Nit». Ens agrada estar al costat d'un pessebre.

Sentim el clima que els nostres avant-passats, els avis, els pares, han anat preparant durant dos mil anys. És ferm això.

Però, oi que no podem quedar-nos aquí?

— — —

Falten pocs dies per Nadal. Els carrers de la ciutat ja estan il·luminats. Per la «tele» comencen a sortir aquells infantils ninots de fer riure, que van saltant al ritme de la cançó i van anunciant per tot arreu allò que tenim de beure, menjar o regalar en aquestes festes. Per la ràdio ja comença a sentir-se una estranya veu que va anunciant Nadal amb unes paraules no sentides. Que vol ser seriosa i no en sap. Que amb el seu fingiment tapa la realitat d'un fet.

La gent, gairebé tota la gent —perquè tothom veu i fa cas de la televisió—, tria quin d'aquells xampanyans anunciats comprarà. La gent pensa on anirà a fer el gran sopar. La gent calcula com ho farà per divertir-se més durant aquella nit. La gent prepara les vacances.

La gent, gairebé tothom, segueix les belles costums dels avis i, perquè no hi troben sentit, les converteix en una cosa de per riure.

Les revistes, la ràdio, el cinema, els anuncis i la tele ens presenten un Nadal (com tantes altres coses serioses!), com un fet bonic, infantil i graciós. I nosaltres així el vivim.

Però el Nadal, com tots en el fons sabem, no és aquest que ens pinta l'ambient. Aquest és fals. Quin és el veritable? Què en queda?

— — —

Cada temps ha viscut el Nadal segons la manera de ser dels seus homes. Els nostres avantpassats, els avis, els pares... tots han viscut el seu. I nosaltres què?

A nosaltres també se'ns demana que visquem un Nadal pel nostre temps. I encara que avui se'ns porti cap a la gran festa i la disbauxa, no se'ns exigeix pas això. La vinguda de Crist mai —i menys ara— no l'hem d'interpretar com un anunci o un luxe buit. Ben al contrari: Nadal és un missatge ple de sentit. No podem tapar-nos les orelles davant la seva crida. I si l'escoltem, veurem que ens diu moltes coses. I sobretot si l'escoltem avui —tenint en compte el nostre món— ens parla de dos fets molt concrets.

— — —

PRIMER FET

Crist en néixer pobre ens va mostrar per primera vegada el sentit de la seva doctrina. Va mostrar que en aquell temps hi havien pobres. I això segueix mostrant-ho avui, a tots nosaltres. Perquè avui segueixen existint molts més pobres que rics. Quin significat tenen per nosaltres les morts

del Vietnam, les desgràcies d'Orient Mitjà i els desolats del Pakistan? Anant més a la vora: quin sentit té per nosaltres la vinguda a les nostres terres catalanes de tanta gent del Sud? Per què vénen? Què són els pobres? No són pobres aquests?

Si ens aturem a pensar sobre aquests (i tants d'altres!) fets veurem que el nostre món no és pas just. Hi ha gent que té ganes de fer-hi alguna cosa i sovint diu que el cristianisme no interessa perquè és una arma dels rics. Ho és de veritat? No. Però nosaltres, amb els nostres luxes i la nostra indiferència, ajudem a crear un cristianisme fals. I el pitjor és que l'anunciem com a veritable.

Crist ens ensenya un fet i ens demana que el contemplem. Vol que obrim els ulls davant d'aquest món de pobresa i ens en preocupem. No vol que ens hi girem d'esquena.

SEGON FET

Penso que el llançar-nos a treballar per un món més just, no pot ser motiu perquè deixem de banda (cosa que per desgràcia passa a molta gent), l'objectiu principal de la vinguda de Crist: la nostra salvació. Si som cristians, hem de pensar-hi. Nadal ens dona una bona oportunitat.

Crist ens diu que no n'hi ha prou amb que tots els homes del món arribin a ser rics i puguin tenir un bon treball, una bona casa, una tele o un cotxe, perquè el seu fi últim no és aquest. Què en pensem d'això? Oi que no hi hem parat massa atenció? És clar: la nostra societat, el nostre ambient que emborratxa, no ens deixa pensar tampoc en aquests problemes. La fe avui —perquè vol ser més sincera— potser és més difícil que fa un temps.

Crist, no obstant, ens presenta aquest segon fet, i també vol que hi obrim els ulls.

— — —

Nadal és molt aprop. Acaba de sortir el «Ronsana» amb uns articles que volen ajudar-nos a viure'l millor. Aquest que acabem de llegir vol aportar-hi alguna cosa. M'agradaria saber si són moltes o poques les persones que s'aturen a pensar després d'això.

D'una part, desanima pensar que tot seguirà com cada any. Continuaran els ninots de propaganda. Hi hauran balls, àpats, vacances. La gent seguirà anant als grans magatzems, a les luxoses sales de festes, als locals de ball. Molta gent procurarà, com sempre, el «luxu de la imbecilitat». Seguirà vivint el Nadal de l'evasió.

Però d'una altra banda anima el veure que cada dia hi ha més persones que això no ho veuen clar, perquè ho troben buit, i se'n van d'aquest Nadal fingit.

Alguns el deixen per sempre més.

D'altres, però, s'aturen a contemplar el veritable missatge. I lluiten per desterrar el Nadal fals. I lluiten també per construir el Nadal de debò durant tot l'any.

Lluís Galobart

Electricidad PALMAR

Instalación de agua y electricidad industriales y domésticas

Iluminación de jardines y piscinas

Colocación de Bombas sumergidas superficie y Depósitos a presión de «COMERCIAL HUMET, S. A.», de Santa Perpetua.

Piso Can Careta (El Rieral)

SANTA EULALIA DE RONSANA

Calle Calvo Sotelo, 34

LLINAS DEL VALLES

